

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ T. M., 2/ M. B., 3/ V. B., 4/ P., 5/ E. B., 6/ Ing. V. B., 7/ Ing. J. B., 8/ V. S., 9/ Ing. Z. B.**, všetci zastúpení Mgr. D. M., proti žalovanému **N.**, o zaplataenie **1 261,36 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 11 C 87/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29. októbra 2010, sp.zn. 6 Co 285/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcom 1/-9/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice rozsudkom z 22. júla 2010, č.k. 11 C 87/2010-46 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom 1/-9/ sumu 1 261,36 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% zo sumy 1 261,36 € od 9. marca 2010 do zaplataenia, všetko do troch dní od dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Konanie v časti o zaplataenie úroku z omeškania zo sumy 630,68 € vo výške 1,5% od 1. januára 2010 zastavil. Vo zvyšnej časti žalobu žalobcov 1/-9/ zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom 1/-9/ náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovanému náhradu trov konania v zastavujúcej časti nepriznal.

Krajský súd v Nitre uznesením z 29. októbra 2010, sp.zn. 6 Co 285/2010 odvolanie žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané odmietol. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že rozhodnutie prvostupňového súdu bolo žalovanému doručené dňa 26. júla 2010, lehota na podanie odvolania začala plynúť 27. júla 2010 a posledným dňom

lehoty bol 10. august 2010. Keďže odvolanie bolo podané až dňa 11. augusta 2010, bolo podané po lehote.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p., tvrdiac, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Mal za to, že odvolací súd nesprávne posúdil začiatok lehoty na podanie odvolania, nakoľko napadnutý rozsudok prvostupňového súdu bol na podateľňu Ú. doručený dňa 27. júla 2010 a teda lehota na podanie odvolania začala plynúť dňom 28. júla 2010. V dôvodoch dovolania rozoberal skutkový a právny stav veci.

Žalobcovia 1/-9/ vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného mali za to, že odvolací súd správne posúdil začiatok ako aj koniec lehoty na podanie odvolania a dovolanie žalovaného navrhli zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie

po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Žalovaným je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí jeho odvolania, a preto dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

So zreteľom na žalovaným tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednáwanej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie účastníka vždy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu alebo konanie, ktoré mu predchádzalo, trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. ak účastníkovi bola postupom súdu odňatá možnosť pred súdom

konať. Za takýto postup, odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť dovolania podľa uvedeného ustanovenia, treba považovať aj vydanie uznesenia o odmietnutí odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v prípade, že podmienky pre takýto procesný postup súdu neboli splnené (porovnaj napr. R 23/1994). O takýto prípad však v posudzovanej veci nejde.

V prejednávanej veci dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania vychádzal z ustanovenia 204 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého odvolanie sa podáva do pätnástich dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Lehota na podanie odvolania je lehotou zákonnou a nie je možné ju predĺžiť ani skrátiť. Ide zároveň o lehotu procesnú, čo znamená, že stačí, ak je odvolanie posledný deň odvolacej lehoty podané na súde alebo je odovzdané orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (57 ods. 3 O.s.p.). Do lehoty na podanie odvolania sa nezapočítava deň, kedy došlo k doručeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa účastníkovi konania.

Dovolací súd po oboznámení s obsahom spisu dospel k záveru, že odvolací súd v predmetnej veci správne posúdil zmeškanie zákonnej lehoty na podanie odvolania žalovaného proti rozsudku prvostupňového súdu, a dôvodne toto odvolanie ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol. Z doručienky založenej v spise (č.l. 53 spisu), ako aj zo správy o prešetrení dodania súdnej zásielky Slovenskou poštou, a.s. (č.l. 70 spisu) vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol žalovanému doručený dňa 26. júla 2010. Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania začala plynúť 27. júla 2010 a posledným dňom tejto lehoty bol 10. august 2010. Žalovaný podal odvolanie pošte na prepravu až dňa 11. augusta 2010, teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Postup odvolacieho súdu, ktorý odvolanie žalovaného ako oneskorene podané odmietol, bol preto v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a teda neobstojí námietka dovolateľa, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

K námietke dovolateľa, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu bol na podateľňu Ú. doručený dňa 27. júla 2010, dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že pečiatka podateľne Ú. má len evidenčný charakter a slúži pre potreby tohto úradu, a dátum prijatia rozhodnutia súdu na nej uvedený je pre posúdenie včasnosti podania opravného prostriedku irelevantný.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalobcom 1/-9/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodali návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. apríla 2011

JUDr. V. M a g u r a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová